

„TABLETTEN TEGEN TUBERCULOSE VAN DR. GROENEN”.

In antwoord op het gepubliceerde onderzoek der hierboven gemelde tabletten, en onder het zelfde opschrift, in de *Mededeelingen van het Rijks-Instituut voor Pharmaco-therapeutisch onderzoek*, No. 21, zie ik mij verplicht het volgende mede te deelen:

Dit onderzoek is absoluut onvolledig, er is niet de minste melding gemaakt aangaande de „actieve” bestanddeelen der tabletten.

Ofwel de onderzoeker is zeker van zijn ontleding, en dan vergist hij zich op een opmerkelijke manier; ofwel de onderzoeker is niet zeker van zijn zaak, en dan heeft hij gehandeld met een lichtzinnigheid, die op zijn minst als onverschoonbaar moet beschouwd worden.

Hier heb ik uitsluitend bij te voegen, dat de resultaten, en statistieken, verkregen met boven vermelde tabletten, „als ook hunnen inhoud”, gepubliceerd zullen worden, in een voordracht voor de „Geneeskundige en natuurwetenschappelijke Faculteitskring Gent” waarvan uitnodiging aanvaard is voor den loop van het komende jaar.

Reckheim, 10 November 1931.

Dr. GROENEN.

Bij het onderzoek der tabletten tegen de tuberculose van dr. GROENEN konden slechts calcium- en magnesiumcarbonaat naast zetmeel en talk aangetoond worden. Op dien grond kon de conclusie slechts luiden, datdeze tabletten voor het bestemde doel waardeloos zijn.

Dr. GROENEN komt hier tegen op. Zoolang hij echter niet aantoonbaar maakt, door mededeeling van de volledige samenstelling van zijn middel, dat inderdaad een werkzaam bestanddeel aanwezig is, kan het oordeel in de *Mededeelingen* uitgesproken, niet worden herzien.

Namens het Bestuur van het Rijks-Instituut voor Pharmaco-therapeutisch onderzoek,

L. VAN ITALLIE, *Voorzitter*,

A. J. STEENHAUER, *Secretaris*.

 FEBRIS UNDULANS.

Het blijkt, dat de ziekte onder den naam van „Febris undulans” bekend (infectie van den mensch door den *Brucella BANG* bacil) in verschillende landen van Noord- en West-Europa niet alleen nog steeds voorkomt, maar zelfs dat de gevallen van deze aandoening veelvuldiger worden waargenomen dan eenige jaren geleden.

In Nederland daarentegen worden er maar weinig gevallen aangegeven, zoo in 1930 slechts 18. Men zou zich hierover kunnen verheugen, ware de mogelijkheid niet aanwezig, dat lichte, twijfelachtige gevallen bij den Inspecteur van de Volksgezondheid niet worden gemeld en toch zijn die uit een epidemiologisch standpunt bekeken van even groot belang als de ernstige vormen der ziekte.

In overleg met prof. dr. L. DE BLIECK, Voorzitter van de Commissie van onderzoek, door den Minister van Binnenlandsche zaken en Landbouw en den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid ingesteld, willen ondergeteekenden als medische leden dezer Commissie de aandacht der geneeskundigen er op vestigen, dat bij ziekelijke aandoeningen, die met koorts gepaard gaan zonder dat klinisch daarvoor een oorzaak te vinden is, de mogelijkheid bestaan kan, dat men met de febris undulans te doen heeft, vooral indien de zieke zich in het bijzonder, en dit in verband met zijn beroep of door het gebruiken van rauwe melk, aan infectie met den bacil *Brucella BANG* kan hebben blootgesteld.

In zulke gevallen is het gewenscht, dat bloedonderzoek wordt verricht, ten einde een zoo volledig mogelijk overzicht te verkrijgen over het voorkomen en de verbreiding dezer ziekte.

De ondergeteekenden geven daarom den practiseerenden artsen in overweging in verdachte gevallen steeds bloed ter onderzoek op te zenden naar het Centraal Laboratorium voor de Volksgezondheid, welk instituut met het bacteriologisch en serologisch onderzoek is belast.

N. M. JOSEPHUS JITTA.

J. TH. TERBURGH.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Gedenkteeken voor James Mackenzie. Te Burnley in Lancashire, waar JAMES MACKENZIE van 1879 tot 1907 de algemeene practijk heeft uitgeoefend, is op het huis, waar hij gewoond heeft, op voorstel van Lord MOYNIHAN een gedenkplaat aangebracht en in het park een borstbeeld van MACKENZIE geplaatst. Bij de onthulling daarvan zeide MOYNIHAN, dat MACKENZIE misschien de grootste arts in de algemeene practijk is geweest, die ooit in Engeland geleefd heeft. Nadat hij eenige jaren te Londen als consulteerd geneesheer werkzaam was geweest, ging hij te St. Andreas weder de algemeene practijk uitoefenen, waar hij de artsen organiseerde tot het stelselmatig bestudeeren van de ziekten in hun aanvang (*Journ. Am. med. Ass.*, 31 October).

Men leze de beschrijving van dezen arbeid in dit *Tijdschrift* (1921, II bldz. 905) van de hand van LANKHOUT.

— **Transfusiedienst van het Roode Kruis.** In samenwerking met den *Medical Research Council* heeft het Britsche Roode Kruis vóór tien jaren een dienst voor bloedtransfusie ingesteld en dezen thans onder de leiding gesteld van den patholoog dr. H. F. BREWER, die de bloedverstrekkers heeft te keuren, de uitwerking van de bloedverstrekking op de verstrekkers moet nagaan, en vooral aandacht moet wijden aan het vraagstuk der bloedgroepen. Van jaar tot jaar is het aantal gevallen, waarin de hulp van den transfusiedienst werd ingeroepen, toegenomen, met uitzondering van één jaar, toen namelijk de leverbehandeling van anaemia perniciosa werd ingevoerd, en daardoor één groep van de gevallen, waarin transfusie noodig is, veel kleiner werd.

In 1930 zijn van de 1627 transfusies slechts 3.2 pCt. in gevallen van anaemia perniciosa verricht.

In 1929 hebben 1333 transfusies plaats gehad; in dit jaar zal het aantal de 2000 bereiken. De 1100 vrijwilligers stellen zich belangloos ter beschikking. Zij worden zóó vlug in staat gesteld, hun offer te brengen, dat zij maar een uur verzuimen, zoo zij naar een van de honderd aangesloten ziekenhuizen worden ontboden.

De helft der transfusies hebben een „uitstekende“, „zeer goede“ of „goede“ uitwerking. Slechts in 10 pCt. der gevallen wordt geen verbetering gezien.

In Frankrijk heeft één „verstrekker“ in 450 gevallen dienst gedaan, en een man te Londen wilde het ook zóóver brengen, maar de transfusiedienst aarzelde hem hiertoe in staat te stellen, omdat het niet zeker is, dat dit zonder schade voor den verstrekker kan geschieden (*Brit. med. Journ.*, 14 November).

BRUSSEL. — Onderwijs in de drankbestrijding. De minister van onderwijs in België heeft verordend, dat in alle door den staat bekostigde of ondersteunde scholen gedurende tien tot twaalf halve uren in het jaar onderwijs moet worden gegeven over de gevaren van het drankgebruik. Den 8en November zijn overal voor de onderwijzers voordrachten over dit onderwerp gehouden (*Münch. med. Wochenschrift*, 13 November).

MÜNCHEN. — Verminderd biergebruik. De *Münch. med. Wochenschr.* van 13 November komt op tegen de voorstelling, door den Hongaarschen arts T. SZEL in *The Journ. of the Am. med. Ass.* van 24 October gegeven, als zou te München de helft van de mannen een hartverwijding hebben tengevolge van het